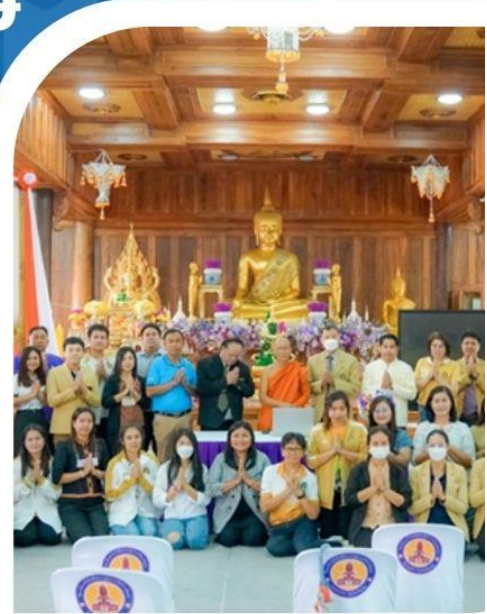

DOS & DON'S T

แนวปฏิบัติของบุคลากรในสังกัด
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

ตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
บุคลากรและผู้ปฏิบัติงานอื่นในสถาบันอุดมศึกษา

สาระสำคัญของประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
บุคลากรและผู้ปฏิบัติงานอื่นในสถาบันอุดมศึกษา

บุคลากรและผู้ปฏิบัติงานอื่นในสถาบันอุดมศึกษาต้องรักษาจริยธรรมอย่างเคร่งครัดอยู่เสมอ โดยต้องประพฤติปฏิบัติตนอย่างมีคุณธรรม ได้กำหนดให้ข้าราชการในสถาบันอุดมศึกษาพึงปฏิบัติตนเพื่อรักษาจริยธรรม ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ยึดมั่น ส่งเสริม สนับสนุน และพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้วยการแสดงออกถึงความภูมิใจในชาติ รักษาผลประโยชน์และชื่อเสียงของประเทศชาติ ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหลักคำสอนของศาสนาที่ตนนับถือ

ข้อ ๒ ซื่อสัตย์สุจริต ปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักวิชาอย่างตรงไปตรงมาด้วยความถูกต้อง ตามกฎหมายและตามทำนองคลองธรรม โปร่งใสและตรวจสอบได้ ไม่แสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่มีนัยเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ รับผิดชอบต่อหน้าที่ มีจิตสำนึกที่ดีต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๓ กล้ายืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม โดยยึดมั่นในหลักการและถือปฏิบัติ ตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ปราศจากอคติ กล้าแสดงความคิดเห็นหรือคัดค้านในสิ่งที่ไม่ถูกต้องโดยไม่ยอมโอนอ่อนผ่อนตามอิทธิพลใด ๆ เพียงเพื่อรักษาประโยชน์หรือสถานภาพของตน

ข้อ ๔ ยึดถือประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม พร้อมอุทิศเวลา แรงกายและสติปัญญาเพื่อสาธารณประโยชน์ในการทำกิจกรรมหรือสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นหรือสังคม โดยไม่หวังผลตอบแทน

ข้อ ๕ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความอดุสาหะ เสียสละ ทุ่มเทสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตบัณฑิต การวิจัย การสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรม การให้บริการทางวิชาการและทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสร้างโอกาส การเข้าถึงการบริการการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตโดยทั่วถึงและเท่าเทียมรักษาคุณภาพ และมาตรฐานแห่งวิชาชีพ คำนึงถึงประโยชน์และความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรของรัฐนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในงานเพื่อให้ก้าวทันสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลก

ข้อ ๖

ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรมและเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม ต่อบุคคลโดยใช้ความรู้สึกหรือความสัมพันธ์ส่วนตัวหรือเหตุผลของความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ เพศสภาพ อายุ สภาพทางกาย สถานะทางเศรษฐกิจสังคม การศึกษาอบรม หรือการแสดงความคิดเห็นอันไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ไม่แสดงกิริยา วาจา หรืออาการไม่ว่าทางตรง ทางอ้อมหรือด้วยวิธีอื่นใด ที่เป็นการเหยียดหยาม ล้อเลียน ประชดประชัน หรือดูแคลนผู้อื่น อีกทั้งพึงระมัดระวังไม่ให้ประชาชน ผู้ติดต่อราชการ และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเกิดความรู้สึกว่าตนได้รับการปฏิบัติที่ด้อยกว่าบุคคลอื่นด้วย และต้องรักษาความเป็นกลางทางการเมือง

ข้อ ๗

ดำรงตนให้เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือศรัทธาของประชาชน รักษาวัฒนธรรมและภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร หมั่นฝึกฝนพัฒนาศักยภาพของตนให้มีความรอบรู้ในวิชาการและวิชาชีพ หลีกเลี่ยงการกระทำใด ๆ อันนำมาซึ่งเหตุทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงหรือเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่และทางราชการ และปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีด้วยการเคารพกฎหมายและมีวินัย

NO GIFT POLICY
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
เป็นหน่วยงานที่บุคลากรทุกคนไม่รับของขวัญและของกำนัลจากการปฏิบัติหน้าที่
เพื่อสร้างวัฒนธรรมการทำงานอย่างโปร่งใส ตามหลักธรรมาภิบาล
เปลี่ยนของขวัญ เป็น คำอวยพร
มรภ.ศรีสะเกษ ขอขอบคุณในศรัทธาจากทุกท่าน
รองศาสตราจารย์ ดร.ประกาศิต อานุภาพแสนยาก
ศึกษาราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

คำอธิบายและแนวทางการปฏิบัติตนตามมาตรฐานทางจริยธรรม

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ ๑

หลักการ	คำอธิบาย
<p>ข้อ ๑ ยึดมั่น ส่งเสริม สนับสนุน และพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้วยการแสดงออกถึงความภูมิใจในชาติ รักษาผลประโยชน์และชื่อเสียงของประเทศชาติ ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหลักคำสอนของศาสนาที่ตนนับถือ</p>	<p>ยึดมั่น หมายถึง ยึดถืออย่างมั่นคง ไม่เปลี่ยนแปลง ง่าย ๆ เช่น ยึดมั่นในหลักการยึดมั่นในตัวบุคคล</p> <p>ส่งเสริม หมายถึง เกื้อหนุน ช่วยเหลือ สนับสนุนให้ดีขึ้น</p> <p>สนับสนุน หมายถึง ส่งเสริม ช่วยเหลือ อุปการะ</p>

แนวทางการปฏิบัติตนทางจริยธรรม (ข้อ ๑)

ขอควรทำ (Dos)	ขอไม่ควรทำ (Dosn't)
<p>๑. จงรักภักดีต่อประเทศชาติ มีความภูมิใจในความเป็นไทย รักษาผลประโยชน์ของชาติ และรักษาความมั่นคงของชาติมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า</p> <p>๒. มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศชาติ</p> <p>๓. นำหลักธรรมตามศาสนาที่ตนเคารพนับถือมาประกอบหน้าที่ราชการ</p> <p>๔. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการปฏิบัติศาสนกิจสืบทอดและทำนุบำรุงศาสนาให้มีความเจริญยั่งยืน</p> <p>๕. แสดงออกถึงความเคารพ เทิดทูน และรักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์</p> <p>๖. สนับสนุนและมีส่วนร่วมต่อกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติในโอกาสต่าง ๆ</p> <p>๗. แสดงออกถึงความเชื่อมั่นและสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข</p>	<p>๑. แสดงออกในลักษณะที่สื่อไปในทางดูแคลนหรือด้อยค่าความเป็นไทย อันก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อภาพลักษณ์ของประเทศชาติ</p> <p>๒. กระทำการอันอาจมีลักษณะเป็นกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติ</p> <p>๓. แสดงกิริยาวาจาหรืออาการในเชิงลบหลู่ดูแคลนหรือด้อยค่าศาสนาใดศาสนาหนึ่ง</p> <p>๔. ขัดขวางการทำนุบำรุงศาสนาและการปฏิบัติศาสนกิจทั้งปวง</p> <p>๕. แสดงออกด้วยกิริยาอาการหรือวาจาในลักษณะที่ไม่ให้เกียรติหรือไม่จงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์</p>

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ ๒

หลักการ	คำอธิบาย
<p>ข้อ ๒ ซื่อสัตย์สุจริต ปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักวิชาอย่างตรงไปตรงมาด้วยความถูกต้องตามกฎหมายและตามทำนองคลองธรรม โปร่งใสและตรวจสอบได้ ไม่แสดงออก ซึ่งพฤติกรรมที่มีนัยเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ รับผิดชอบต่อหน้าที่ มีจิตสำนึกที่ดีต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม</p>	<p>ซื่อสัตย์ หมายถึง ประพฤติตรงและจริงใจไม่คิดคดทรยศ ไม่คดโกงและไม่หลอกลวง</p> <p>ความซื่อสัตย์ (วิกิพีเดีย ๑๘ ก.ค. ๒๕๖๒) หมายถึง แง่มุมหนึ่งของศีลธรรม แสดงถึงคุณลักษณะทางบวกและคุณธรรม เช่น ความซื่อสัตย์สุจริต ความจริงใจ และความตรงไปตรงมา พร้อมด้วยความประพฤติตรง ตลอดจน การงดเว้นการโกหก การคดโกง หรือการลักขโมย เป็นต้น ยิ่งไปกว่านั้น ความซื่อสัตย์ยังหมายถึง ความน่าไว้วางใจ ความภักดี ความเป็นธรรม และ ความบริสุทธิ์ใจอีกด้วย</p> <p>สุจริต หมายถึง ความประพฤติชอบ</p> <p>สุจริตใจ หมายถึง บริสุทธิ์ใจ จริงใจ เช่น เข้าช่วยเหลือเด็กคนนั้นด้วยความสุจริตใจ ไม่ได้หวังสิ่งตอบแทน</p> <p>จิตสำนึก หมายถึง ภาวะที่จิตตื่นและรู้ตัว สามารถตอบสนองต่อสิ่งเร้าจากประสาทสัมผัส ทั้ง ๕ คือ รูป เสียง กลิ่น รส และสิ่งที่สัมผัสได้ ด้วยกาย</p> <p>ความรับผิดชอบ (โครงการศึกษาและพัฒนาแบบ ประเมินจริยธรรมข้าราชการพลเรือน, สำนักงาน ก.พ., ๒๕๕๓) หมายถึง ความรับรู้หรือความ ตระหนักในภาระหน้าที่ของตนว่ามีอะไรบ้าง มีขอบเขตมากน้อยเพียงใด และถ้ามีความผิดพลาดเกิดขึ้นก็ต้องยอมรับผิด</p> <p>ความพร้อมรับผิด (คู่มืออบรมวิทยากรการ ป้องกันทุจริต โครงการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมและธรรมาภิบาล ในสถานศึกษา “ป้องกันการทุจริต”, สพฐ. และสำนักงาน ป.ป.ช.) หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ ของเจ้าหน้าที่ ของรัฐหน่วยงาน ซึ่งยึดหลักด้านคุณธรรม จริยธรรม โดยคำนึงถึงความถูกต้องตามกฎหมาย จรรยาบรรณวิชาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นที่ ยอมรับและเชื่อถือจากผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียที่แสดงถึงความพยายามในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ</p>

แนวทางการปฏิบัติตนทางจริยธรรม ข้อ ๒

ข้อควรทำ (Dos)	ข้อไม่ควรทำ (Dosn't)
<p>๑. ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใสตรวจสอบได้</p> <p>๒. รับประโยชน์จากทางราชการเฉพาะที่ทางราชการจัดให้ตามกฎหมายและระเบียบ</p> <p>๓. มีจิตสำนึกที่ดีและตระหนักในหน้าที่ของผู้จัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ</p> <p>๔. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบโดยคำนึงถึงผลกระทบทางสังคม สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน คักดีศรีความเป็นมนุษย์ และสิทธิเสรีภาพของบุคคล</p>	<p>๑. แสดงถึงพฤติกรรมซึ่งมีนัยเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ</p> <p>๒. กระทำการอันส่อไปในทางที่อาจตีความได้ว่าเป็นการขัดขวางกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนตน</p> <p>๓. ปฏิเสธการตรวจสอบของบุคคลหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบ</p> <p>๔. อาศัยช่องว่างของกฎหมายเพื่อเอื้อต่อการกระทำผิดระเบียบแบบแผนของทางราชการ</p>

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ ๓

หลักการ	คำอธิบาย
<p>ข้อ ๓ กล้ายืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม โดยยึดมั่นในหลักการและถือปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ปราศจากอคติ กล้าแสดงความคิดเห็นหรือคัดค้านในสิ่งที่ไม่ถูกต้องโดยไม่ยอมโอนอ่อนผ่อนตามอิทธิพลใด ๆ เพียงเพื่อรักษาประโยชน์หรือสถานภาพของตน</p>	<p>กล้า หมายถึง ไม่กลัว, ไม่ครั่นคร้าม</p> <p>ถูกต้อง หมายถึง ไม่ผิด เช่น คำตอบถูกต้อง</p> <p>ชอบธรรม หมายถึง ถูกตามหลักธรรม ถูกตามนิตินัย</p> <p>ชอบ หมายถึง (๑) ถูกต้อง เช่น คิดชอบ ชอบแล้ว (๒) เหมาะ เช่น ชอบด้วยกาลเทศะ (๓) มีสิทธิ์ เช่น ชอบที่จะทำได้</p> <p>ทำนอง หมายถึง ทาง, แบบ, แบบอย่าง, เช่น ทำนองคลองธรรม ทำนองเดียวกัน</p> <p>คลองธรรม (คู่มือการกำหนดสมรรถนะ ในราชการพลเรือน: คู่มือสมรรถนะหลัก, สำนักงาน ก.พ., ๒๕๕๓) หมายถึง การยึดมั่น ในความถูกต้องชอบธรรม และจริยธรรม</p> <p>การยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรม และ จริยธรรม (คู่มือการกำหนดสมรรถนะใน ราชการพลเรือน: คู่มือสมรรถนะหลัก, สำนักงาน ก.พ., ๒๕๕๓) หมายถึง การดำรงตน และการประพฤติปฏิบัติตนในวิถีแห่งความดีงาม ความถูกต้อง ทั้งในกรอบและ เกียรติยศของความ เป็นข้าราชการที่ดี พฤติกรรมตามค่านิยมกล้ายืนหยัดทำในสิ่งที่ ถูกต้อง (รายงานการวิจัย กรณีศึกษาบุคคล ตัวอย่างและเครื่องชี้วัดเพื่อนำไปสู่การพัฒนา พฤติกรรมข้าราชการยุคใหม่, สำนักงาน ก.พ., ๒๕๕๓) หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการที่กล้าต้านทานกับอิทธิพลหรือ ผลประโยชน์ทั้งที่มาจากภายในหน่วยงานเอง หรือจากภายนอกที่จะทำให้ ข้าราชการผู้นั้น ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบ กฎเกณฑ์ หรือหลักจรรยาบรรณวิชาชีพของตนทั้งกล้าที่จะพูดและกระทำเพื่อรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ เมื่อพบเห็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง</p>

แนวทางการปฏิบัติตนทางจริยธรรม ข้อ ๓

ขอควรทำ (Dos)	ขอไม่ควรทำ (Dosn't)
<p>๑. ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความถูกต้องชอบธรรม ตามกฎหมายและตามทำนองคลองธรรม</p> <p>๒. ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาที่ชอบด้วยกฎหมาย และกล้าคัดค้านหรือโต้แย้งคำสั่งที่ไม่ถูกต้องหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย</p> <p>๓. กล้าแจ้งเหตุหรือร้องเรียนในกรณี que พบเห็น การกระทำที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ</p> <p>๔. ยืนหยัดในการปฏิบัติงานในหน้าที่ตามหลักวิชาและ จรรยาวิชาชีพด้วยความกล้าหาญ</p> <p>๕. เปิดเผยการทุจริตที่พบเห็นหรือรายงานการทุจริต และประพฤติมิชอบต่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีหน้าที่ รับผิดชอบโดยไม่ปล่อยปละละเลย</p> <p>๖. ให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ถูกละเมิดหรือได้รับ การปฏิบัติ โดยไม่ชักช้า</p> <p>๗. ละเว้นการเรียกรับหรือดำเนินการอื่นใด ที่ประสงค์ จะให้ตนเองได้รับประโยชน์ ตอบแทนจากการปฏิบัติ หน้าที่</p>	<p>๑. ละเลยหรือไม่ให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติตาม ระเบียบ</p> <p>๒. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำขู่หรืออิทธิพลใด ๆ ในการชักจูงให้กระทำความผิดหรือกระทำในสิ่งที่ไม่ ถูกต้องชอบธรรม</p> <p>๓. ปฏิบัติหน้าที่โดยหวังเพียงผลงานหรือเพียงเพื่อให้งานเสร็จ โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบหรือความเสียหายที่ อาจเกิดขึ้น</p> <p>๔. ปฏิเสธ ละเลย หรือเพิกเฉยในการแก้ไขปัญหาความ เดือดร้อนหรือบรรเทาทุกข์ให้แก่ประชาชน</p> <p>๕. ใช้ความรู้สึกส่วนตัวในการปฏิบัติหน้าที่ หรือมือคด ต่องาน ที่ ปฏิบัติ ต่อผู้ร่วมปฏิบัติงานต่อองค์กร ต่อรัฐบาล หรือต่อประชาชน</p> <p>๖. ปฏิบัติงานโดยมุ่งให้เกิดประโยชน์ของตัวเองมากกว่า คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวม</p> <p>๗. ปล่อยปละละเลยหรือเพิกเฉยเมื่อพบเห็นว่ามี การกระทำที่นำความคิดเห็นส่วนตัวมาใช้ปะปนกับ การปฏิบัติหน้าที่</p> <p>๘. กระทำการอันเป็นการก่อให้เกิดความเคลือบแคลง สงสัยว่าเป็นการเอื้อประโยชน์ โดยมีชอบให้ตนเอง หรือ บุคคลอื่น</p>

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ ๔

หลักการ	คำอธิบาย
<p>ข้อ ๔ คิดถึงประโยชน์ของส่วนรวมเป็นที่ตั้ง มีความเสียสละ และมีจิตสาธารณะในการปฏิบัติหน้าที่ รวมทั้งไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม</p>	<p>คิดถึง หมายถึง นึกถึง นึกถึงด้วยใจผูกพัน</p> <p>ประโยชน์ส่วนรวม (วิกิพจนานุกรม ๒๒ ก.ค. ๒๕๖๒) หมายถึง</p> <p>(๑) สิ่งที่เป็นผลดีแก่คนส่วนใหญ่ในกลุ่ม ๆ หนึ่ง, ภาวะที่เกิดผลดีเช่นนั้น</p> <p>(๒) สิ่งที่เป็นผลดีแก่ประชาชนส่วนใหญ่, ภาวะที่เกิดผลดีเช่นนั้น</p> <p>(๓) (กฎหมาย) ประโยชน์อันเกิดจากการ จัดทำ บริการสาธารณะหรือการจัดให้มีสิ่ง สาธารณูปโภค, ภาวะที่เกิดประโยชน์เช่นนั้น (๔) (กฎหมาย, ไทย) ประโยชน์ต่อสาธารณะ หรือประโยชน์อันเกิดจากการจัดทำบริการ สาธารณะหรือการจัดให้มีสิ่ง สาธารณูปโภค หรือ ประโยชน์อื่นใดที่เกิดจากการ ดำเนินการหรือ การกระทำซึ่งมีลักษณะเป็นการ ส่งเสริมหรือ สนับสนุนประชาชนเป็นส่วนรวม)</p> <p>ประโยชน์ส่วนรวม (หมายถึง หรือผลประโยชน์ สาธารณะ ประโยชน์ ของชุมชนโดยรวม ไม่ใช่ ผลรวมของประโยชน์ของปัจเจกบุคคล และไม่ใช้ ผลประโยชน์ของกลุ่มชน</p> <p>ประโยชน์ส่วนตัว หมายถึง ผลประโยชน์ที่บุคคล ได้รับ โดยอาศัย ตำแหน่งหน้าที่ ของตนหา ผลประโยชน์จากบุคคล หรือกลุ่มบุคคล มีทั้งที่ เกี่ยวกับเงินทองและไม่ได้ เกี่ยวกับเงินทอง เช่น ที่ดิน หุ่น ตำแหน่ง หน้าที่ สัมปทาน ส่วนลด ของขวัญ หรือสิ่งที่แสดงน้ำใจ โมตรอื่น ๆ การ ล้ำเอียง การเลือกปฏิบัติ เป็นต้น</p> <p>ผลประโยชน์ส่วนตน หมายถึง ผลประโยชน์ส่วน บุคคล ซึ่งผลประโยชน์นี้อาจเป็นตัวเงินหรือทรัพย์สิน อื่น ๆ รวมถึงผลประโยชน์ในรูปแบบอื่น ๆ ที่ทำให้ ผู้ได้รับพึงพอใจ</p>

แนวทางการปฏิบัติตนทางจริยธรรม ข้อ ๔

ข้อควรทำ (Dos)	ข้อไม่ควรทำ (Dosn't)
<p>๑. ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยยึดถือประโยชน์ส่วนรวมเหนือกว่าประโยชน์ส่วนบุคคล</p> <p>๒. มุ่งมั่นเสียสละ มีจิตสาธารณะ ในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน</p> <p>๓. สามารถแยกเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่การงาน</p> <p>๔. มีจิตอาสา โดยอุทิศตนกระทำการอันเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม</p> <p>๕. มีส่วนร่วมในกิจกรรมของหน่วยงานหรือกิจกรรม ของชุมชนเพื่อสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง</p> <p>๖. มีส่วนในการช่วยเหลือสังคมในเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นปัญหา หรือเกิดความเดือดร้อน โดยรู้ถึงสิทธิและหน้าที่ในความรับผิดชอบ</p> <p>๗. หลีกเลี่ยงกิจกรรมใด ๆ ที่ทำให้องค์กรหรือบริการของรัฐเสื่อมเสียชื่อเสียง หรือทำให้ประชาชนขาดความไว้วางใจหรือทำให้ ประชาชนขาดความไว้วางใจไม่ใช้ตำแหน่งหน้าที่หรืออิทธิพล กัดดันต่อการตัดสินใจใด ๆ ของตนหรือผู้อื่นที่เกี่ยวข้องกับงาน ในหน้าที่ราชการ</p>	<p>๑. ปลอ่ยปละละเลยหรือเพิกเฉยเมื่อพบเห็นว่ามี การกระทำที่นำตำแหน่งหน้าที่ไปใช้ แสวงหา ประโยชน์ส่วนตน</p> <p>๒. ปฏิบัติหน้าที่โดยยึดถือประโยชน์ส่วนตน มาก่อน ประโยชน์ของส่วนรวม</p> <p>๓. ปฏิบัติหน้าที่โดยหวังผลตอบแทน</p> <p>๔. ใช้ตำแหน่งหน้าที่ หรืออิทธิพล กัดดันต่อการตัดสินใจใด ๆ ของตนหรือผู้อื่นที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ราชการ</p> <p>๕. กระทำการใด ๆ ซึ่งทำให้องค์กรหรือ บริการของรัฐเสื่อมเสียชื่อเสียง หรือทำให้ ประชาชนขาดความไว้วางใจ</p>

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ ๕

หลักการ	คำอธิบาย
<p>ข้อ ๕ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความอดุสหาหะ เสียสละ ทุ่มเทสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตาม เป้าหมาย ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตบัณฑิต การวิจัย การสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรม การให้บริการทางวิชาการและทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมสร้างโอกาสการเข้าถึงการบริการ การศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยทั่วถึงและเท่าเทียมรักษาคุณภาพและมาตรฐาน แห่งวิชาชีพ คำนึงถึงประโยชน์และความคุ้มค่า ในการใช้ทรัพยากรของรัฐนำเทคโนโลยี และ นวัตกรรมสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในงานเพื่อให้ก้าว ทันสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลก</p>	<p>ความอดุสหาหะ หมายถึงความบากบั่น, ความขยัน, ความพยายาม, ความอดทน</p> <p>เสียสละ หมายถึง ให้โดยยินยอม, ให้ด้วยความเต็มใจ</p> <p>ทุ่มเท หมายถึง ให้อย่างเต็มที่หรือเต็มกำลัง ความสามารถ</p> <p>ผล หมายถึง (๑) สิ่งที่เกิดจากการกระทำ เช่น ผลแห่งการ ทำดี ผลแห่งการทำชั่ว (๒) ประโยชน์ที่ได้รับ สัมฤทธิ์หมายถึง ความสำเร็จ</p> <p>การมุ่งผลสัมฤทธิ์ (คู่มือการกำหนดสมรรถนะ ในราชการพลเรือน : คู่มือสมรรถนะหลัก, สำนักงาน ก.พ.) หมายถึง ความมุ่งมั่นและตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการให้ดี ให้มีประสิทธิผล หรือให้สูงเกินกว่ามาตรฐานที่มีอยู่</p> <p>ส่งเสริม หมายถึง เกื้อหนุน, ช่วยเหลือสนับสนุนให้ดีขึ้น</p> <p>การสร้างสรรค์ หมายถึง</p> <p>(๑) สร้างให้มีให้เพิ่มขึ้น (มักใช้ทางนามธรรม)</p> <p>(๒) มีลักษณะริเริ่มในทางดี</p>

แนวทางการปฏิบัติตนทางจริยธรรม ข้อ ๕

ขอควรทำ (Dos)	ขอไม่ควรทำ (Dosn't)
<p>๑. มีความมุ่งมั่น เสียสละ มีจิตสาธารณะ ในปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน</p> <p>๒. ปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบ มีประสิทธิภาพ เพื่อให้งานสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างแท้จริง</p> <p>๓. ใช้ทรัพยากรและงบประมาณของทางราชการอย่างประหยัดและคุ้มค่า รวมทั้งปฏิบัติหน้าที่ให้ทันต่อสถานการณ์</p> <p>๔. แสวงหาวิธีปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพและประหยัดมากขึ้น</p> <p>๕. ปฏิบัติงานโดยไม่ยึดติดอยู่ในกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน แต่มุ่งเป้าหมายขององค์กร โดยมีตัวชี้วัดเป็นรูปธรรมว่าการทำงานนั้น ๆ บรรลุเป้าหมายหรือไม่ และมีการติดตามผลเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๖. มุ่งพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยการใฝ่หาความรู้ และนำความรู้ ความเชี่ยวชาญไปใช้พัฒนาตนเองและสร้างสรรค้งานเพื่อส่วนรวม รวมทั้งพยายามรักษามาตรฐานการทำงาน</p> <p>๗. รับฟังความคิดเห็นและคำวิจารณ์ที่มีเหตุผลพร้อมที่จะตอบชี้แจงอย่างมีเหตุผล และอธิบายเหตุผลให้แก่ผู้ร่วมงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง</p> <p>๘. เลือกใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยอย่างเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน</p>	<p>๑. ใช้ทรัพยากรและงบประมาณของทางราชการอย่างฟุ่มเฟือย</p> <p>๒. ปฏิบัติงานโดยยึดความพึงพอใจส่วนตัว จนไม่คำนึงถึงผลสำเร็จของงาน</p> <p>๓. ไม่รับฟังความคิดเห็นหรือคำวิจารณ์ที่มีเหตุผลของผู้ร่วมงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง</p> <p>๔. เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว มากกว่าประโยชน์ของส่วนรวม</p>

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ ๖

หลักการ	คำอธิบาย
<p>ข้อ ๖ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรมและเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมต่อบุคคล โดยใช้ความรู้สึกหรือความสัมพันธ์ส่วนตัวหรือเหตุผลของความแตกต่างทางเชื้อชาติศาสนา เพศ เพศสภาพ อายุ สภาพทางกาย สถานะทางเศรษฐกิจสังคม การศึกษาอบรม หรือการแสดงความคิดเห็นอันไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ไม่แสดงกิริยา วาจา หรืออาการไม่ว่าทางตรงทางอ้อมหรือด้วยวิธีอื่นใด ที่เป็นการเหยียดหยาม ล้อเลียน ประชดประชัน หรือดูแคลนผู้อื่น อีกทั้งพึงระมัดระวังไม่ให้ประชาชน ผู้ติดต่อราชการ และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเกิดความรู้สึกว่าตนได้รับการปฏิบัติที่ด้อยกว่าบุคคลอื่นด้วย และต้องรักษาความเป็นกลางทางการเมือง</p>	<p>เป็นธรรม หมายถึง ถูกต้อง ปฏิบัติหมายถึง (๑) ดำเนินการไปตามระเบียบแบบแผน เช่น ปฏิบัติราชการ กระทำเพื่อให้เกิดความชำนาญ เช่น ภาควิชาปฏิบัติ (๒) กระทำตาม เช่น ปฏิบัติตามสัญญา (๓) ประพฤติ เช่น ปฏิบัติสมณธรรม ปฏิบัติต่อกัน</p> <p>เที่ยงธรรม หมายถึง ตั้งตรงด้วยความเป็น ธรรม</p> <p>อคติ หมายถึง ความลำเอียง มี ๔ อย่าง คือ</p> <ul style="list-style-type: none"> ฉันทาคติ = ความลำเอียงเพราะรัก โทศาคติ = ความลำเอียงเพราะโกรธ ภยาคติ = ความลำเอียง เพราะกลัว โมหาคติ = ความลำเอียงเพราะหลง <p>พฤติกรรมตามค่านิยมไม่เลือกปฏิบัติ (รายงานการวิจัย กรณีศึกษาบุคคลตัวอย่างและเครื่องชี้วัด เพื่อนำไปสู่การพัฒนาพฤติกรรมข้าราชการยุคใหม่, สำนักงาน ก.พ., ๒๕๔๓) หมายถึง การที่ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่หรือ ให้บริการแก่ผู้ที่มารับบริการอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่แบ่งแยกว่าเป็นข้าราชการหรือคนทั่วไป ไม่แบ่งแยกเชื้อชาติ ศาสนา สถานะทางเศรษฐกิจ ระดับความรู้ และความใกล้ชิด ให้บริการด้วย ความสะดวก ถูกต้อง รวดเร็ว ทันกับสถานการณ์ อย่างมีน้ำใจ เมตตากรุณา และเอื้อเฟื้อ กรณีมีเหตุจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินที่ต้องบริการให้ผู้ใดก่อน ก็สามารถอธิบายเหตุผลให้ผู้รับบริการคนอื่น ทราบทั่วกัน</p>

แนวทางการปฏิบัติตนทางจริยธรรม ข้อ ๖

ข้อควรทำ (Dos)	ข้อไม่ควรทำ (Dosn't)
<p>๑. ให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว เต็มใจ ปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติ</p> <p>๒. รับฟังความคิดเห็น พร้อมที่จะชี้แจง และอธิบายเหตุผลแก่ประชาชน ผู้ร่วมงานและผู้ที่มีความเกี่ยวข้อง</p> <p>๓. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรมและเที่ยงธรรม</p> <p>๔. ปฏิบัติหน้าที่โดยละเว้นจากการใช้อคติ ได้แก่ ความรัก ความกลัว ความหลง มาประกอบการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ</p> <p>๕. วางตัวเป็นกลางทางการเมือง</p> <p>๖. ปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงความเป็นธรรม ที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องนั้น ๆ จะได้รับทั้งทางตรงและทางอ้อม</p> <p>๗. ให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ผู้มาติดต่อราชการด้วยอัธยาศัยที่ดี สุภาพ และสร้างความประทับใจให้แก่ประชาชน ผู้มาขอรับบริการด้วยน้ำใสใจจริง</p>	<p>๑. เลือกปฏิบัติโดยอาศัยเหตุแห่งเชื้อชาติ ศาสนา เพศ เพศสภาพ อายุสภาพทางกายสถานะทางเศรษฐกิจสังคมและความเชื่อทางการเมืองปฏิบัติหน้าที่ โดยนำความเชื่อส่วนตัวทางการเมืองมาใช้ในการเลือกปฏิบัติราชการในเรื่องต่าง ๆ</p> <p>๒. แสดงความคิดเห็นต่อสาธารณชนโดยไม่คำนึงถึงหน้าที่ความรับผิดชอบในฐานะที่เป็นข้าราชการที่ต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง</p> <p>๓. อาศัยตำแหน่งหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกเลือกปฏิบัติต่อนักการเมืองหรือพรรคการเมือง</p> <p>๔. มีอคติในการปฏิบัติหน้าที่โดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมปล่อยปละละเลยหรือเพิกเฉย เมื่อพบเห็นว่ามี การเลือกปฏิบัติ อย่างไม่เป็นธรรม</p>

มาตรฐานทางจริยธรรม ข้อที่ ๗

หลักการ	คำอธิบาย
<p>ข้อ ๗/ ดำรงตนให้เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือศรัทธาของประชาชน รักษาวัฒนธรรมและภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร หมั่นฝึกฝนพัฒนาศักยภาพของตนให้มีความรอบรู้ในวิชาการและวิชาชีพ หลีกเลี่ยงการกระทำใด ๆ อันนำมาซึ่งเหตุทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงหรือเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่และทางราชการ และปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี ด้วยการเคารพกฎหมายและมีวินัย</p>	<p>ดำรง หมายถึง (๑) ทรงไว้, ชูไว้, ทำให้คงอยู่, เช่น ดำรงวงศ์ ตระกูล ดำรงธรรม, คงอยู่ เช่น ประเทศชาติ จะดำรงอยู่ได้ด้วยควมสามัคคี (๒) ตรง, เทียง, มั่นคง, เช่น ไฟทของไทยทุกส่วน อยู่ดำรงคงไว้ได้ทั้งมวล (เพลงมาจาก ตรง)</p> <p>แบบอย่าง หมายถึง ตัวอย่างที่จะอ้างเป็น บรรทัดฐานได้</p> <p>รักษา หมายถึง ระวัง เช่น รักษาสุขภาพ ดูแล</p> <p>ภาพลักษณ์ หมายถึง ภาพที่เกิดจากความ นึกคิด หรือที่คิดว่าควรจะเป็นเช่นนั้น จินตภาพ</p> <p>ดำเนิน หมายถึง เป็นไป เช่น การประชุม ดำเนินไปด้วยดี, ทำให้เป็นไป, เช่น ดำเนินงาน ดำเนินการ ดำเนินชีวิต</p> <p>ชีวิต หมายถึง ความเป็น, ตรงข้ามกับ ความตาย</p> <p>เกียรติศักดิ์ หมายถึง เกียรติ, เกียรติตามฐานะของแต่ละบุคคล</p>

แนวทางการปฏิบัติตนทางจริยธรรม ข้อ ๗

ข้อควรทำ (Dos)	ข้อไม่ควรทำ (Dosn't)
<p>๑. ดำรงตนเป็นเจ้าของหน้าที่ของชาติที่ดี โดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพระบรมราโชวาทหลักคำสอนศาสนา และจรรยาบรรณวิชาชีพมาใช้ในการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติหน้าที่</p> <p>๒. ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของปวงชนชาวไทย เคารพต่อกฎหมายและมีวินัย</p> <p>๓. เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติตามความเหมาะสม</p> <p>๔. ไม่แสดงกริยาการหรือพฤติกรรมอันมีลักษณะเป็นการคุกคามทางเพศและล่วงละเมิดทางเพศในการทำงาน</p> <p>๕. รับรู้ถึงความสามารถของตน มองโลกในแง่ดี มีความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูล เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่บุคคลอื่น</p> <p>๖. ประพฤติปฏิบัติตามวัฒนธรรม ประเพณีที่ดีงามของสังคมไทยเพื่อสืบทอดวัฒนธรรมความเป็นไทยให้ดำรงอยู่อย่างยั่งยืน</p>	<p>๑. ประพฤติหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นเหตุให้เสื่อมเสียเกียรติภูมิ ศักดิ์ศรีและภาพลักษณ์ของตนเองและทางราชการ</p> <p>๒. แสดงกริยาการหรือพฤติกรรมอันมีลักษณะเป็นการคุกคามทางเพศและล่วงละเมิดทางเพศในการทำงาน</p> <p>๓. ไม่เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติตามความเหมาะสม</p> <p>๔. กระทำการอันใดที่เป็นการ เบียดเบียนและเป็นการเอาเปรียบผู้อื่นไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม</p>